

BAZNĪCAS ZINĀS

ŅUJORKAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES
IZDEVUMS

2023.g.

septembris

37. gads Nr.2

Marks 4: “Raugi, izgāja sēt.” – Salas baznīcā 23. jūlijā

Jēzus par debesu valstību mācīja līdzībās. Jēzus līdzības esam klausījušies no bērna kājas. Gadu tecējumā grībot, negrībot, esmu iegājis citā dzīves posmā. Pēc savas 70. dzimšanas dienas esmu sevi pieradinājis pieņemt apzīmējumu, ka nu esmu vecs. Varbūt savas vecuma iezīmes vēl labi nesaprotu, bet esmu iegaumējis, ka, tagad, kad laiks, kas mūžā palicis, ir daudz īsāks nekā tas, kas jau piedzīvots, izjūtu jaunu mudinājumu spilgtāk atcerēties raksturīgo agrākos mūža posmos. Varbūt šie meklējumi mani pievelk, jo iedziļinoties atmiņās uz mirkli izdodas it kā atbrīvoties no laika nemitīgās straumes un pasauli atkal redzu kā senāk to redzēju.

Novērojums, ka Jēzus līdzības esam klausījušies no bērna kājas, droši vien attiecas uz mums visiem. Pats vēlos spilgtāk atcerēties kā šis novērojums attiecas tieši uz mani. (Un varbūt jūs varēsīt pārdomāt kādā mērā tas līdzīgi vai atšķirīgi attiecas uz jums.) Kā luterāni mani kristīja, kad biju bēbis, un savas kristības neatceros. Mūsu mājās atzīmēja baznīcas svētku ciklu, bet nebijām regulāri baznīcas gājēji. Tikai pus pa jokam esmu spriedis, ka mūsu mājās ne reliģija, bet māksla bija mūsu reliģija. Bībeli mājās tikai lasīja Ziemsvētku vakarā. Kad māte lasīja Lūkas evaņģēlija Ziemsvētku stāstu, tas bija svinīgi un skaisti, bet tā bija vienīgā reize gadā, kad Bībeli atvēra. Neteicām galdu lūgšanas vai vakara lūgšanas. Kad mani vecāki sāka vaktēt savus mazbērnus, viņi raiti un ar labu pielāgojās lūgšanu kārtībai. Un galu galā manai mātei šis ieradums tā gāja pie sirds, kad pāris dienas pirms aiziešanas plānojot savas bēres, viņa pastāvēja, ka bēres vajadzēs dziedāt “Nu es gribu gulēt iet”, ko bija tik bieži kopā ar

mazbērniem dziedājusi.

Pats iepazīnos ar Jēzus sakāmvārdiem un līdzībām Ņūdžersijas skolas ticības mācības klasēs. Ņujorkas draudzē tad bija vairāk skolu nekā mācītāju. Mācītāji nemācīja Ņūdžersijas skolā. Austra Baumannē bija manas klases ticības mācības skolotāja. Miglaini atceros, ka līdzības likās interesantas, jo tās nebija tikai mīklas. Tām nebija tikai viena pareiza atbilde, viens pareizs iztulkojums.

Sējējs, A. Dīrers, 16. g.s.

Pats bērniem un jauniešiem sāku mācīt Jēzus vārdus, jo Arhibīskape Lauma mani aicināja pirms vairāk nekā četrdesmit gadiem nākt talkā, kad viņa bija Katskiļu nometnes vadītāja. Atceros, ka man bija pārrunas ar Laumu, kad pirmo reizi ciemojos pastorātā, kur Lauma tad dzīvoja. No Teoloģijas fakultātes mācībām biju sevišķā sajūsmā par Jēzus līdzībām. Laumai apstiprināju, ka galvenais iemesls kāpēc ticu Jēzum nav viņa brīnumu pilnais dzīves stāsts. Ticu Jēzum jo viņš ir sakāmvārdu un līdzību autors. Lauma man uzticēja reliģiskās apceres un pāris dievkalpojumus. Apcerēs mana tēma bija “Jēzus līdzības”.

Kā intravertam man bija grūti pārvarēt skatuves drudzi, lai varētu atraisīties un bērnu uzmanību piesaistīt. Maz atceros no apcerēm. Zinu, ka man šķita nepieciešami, ka atrastu piemērotus uzskates līdzekļus. (Tas bija ilgi pirms Powerpoint prezentācijām.) Biju laimīgs, ka atradu sinepju graudiņu stikla bumbiņā. Pirmā apcerē sinepju graudiņu laidu apkārt no rokas rokā kamēr stāstīju par līdzību, “Debesu Valstība līdzinās sinepju graudiņam, ko kāds cilvēks ņēma un iesēja sava tūrūmā.” Kad perioda vidū bija lielais ugunskurs nometnieks, kas uzvedumā tēloja mani,

pacēla kaut ko sīku un ar smaidu to apzīmēja par sinepju graudiņu. Baidījies, ka par mani smiesies, bet tā bija tikai viegla, labvēlīga nerrošana.

Jēzus sakāmvārdus un līdzības esam tik bieži dzirdējuši, ka var būt grūti tajās no jauna ieklausīties. Tādēļ nesadzirdam, ko Dievs caur līdzību vēlas mums pateikt tieši dotos dzīves apstākļos. Vai arī iedomājamies, ka Jēzus līdzības ir mīklas, ko nekad nevarēsīm uzminēt. Tad klausāties, bet neatveramies dzīvā Dieva vārda izaicinājumam. Vai varam uz klausīt Jēzus līdzības tās sākotnējā spilgtumā, tiešumā un vienkāršībā? Iedomāsimies, ka Jēzus mudinājums: "Kam ausis dzirdēt, tas lai dzird", teikts tieši mums.

Lai no jauna ieklausītos Jēzus līdzības nozīmē, iedomāsimies, ka Jēzus līdzība par "sējēju un dažādo zemi" nav stāsts, ko cits mums stāsts, - ko varam "no malas novērot un pārdomāt" - bet kas līdzīgs sapnim, ko paši esam nosapņojuši, kur notikums veidots no paša rūpēm un ilgām, kur paši esam savīti un iesaistīti ar visām sapņu detaļām, ar visu līdzības risinājumu.

"Sējējs izgāja sēt. Un notika, sējot cita sēkla krita ceļmalā, un putni nāca un to apēda. Un cita krita uz akmeņā, kur tai nebija daudz zemes, un tā uzdīga tūdaļ, tāpēc ka tai nebija dziļas zemes. Bet, kad saule bija uzlēkusi, tad tā savīta un nokalta, tāpēc ka tai nebija saknes. Un cita krita starp ērkšķiem, un ērkšķi uzauga un to nomāca, un tā nenesa augļus. Un cita krita labā zemē un nesa augļus, kas uzdīga un augtin auga, un cita nesa trīsdesmitkārtīgi, cita sešdesmitkārtīgi un cita simtkārtīgi." Un Viņš sacīja: "Kam ausis dzirdēt, tas lai dzird."

Ko līdzība jūsos izraisa? Varbūt kaut ko citādāku nekā manī, un tas ir labi. Jēzus līdzības ir daudzšķautnainas. Līdzībā no jauna ieklausoties, sadzirdu citu uzsvāru vēstī nekā, kad biju mācītāja uzdevuma vidū. Tad identificējos ar sējēju kā mācītāju, kas atbildīgs par Dieva vārda sēklas sēšanu. Ja sējējs ir evaņģēlija vēstnesis, jā sēj Dieva vārds. Vārdos un darbos jā liecina par Kristus prieka vēsti. Jāsēj bez rūpēm par zemes raksturu. Jāsēj, vienalga vai "sēkla krīt ceļmalā", vai "uz akmeņā", vai "starp ērkšķiem", vai "labā zemē". Mums nav to jāizšķir. Dievs to darīs savā laikā un savā veidā. Tikai jā sēj.

Sējējs līdzībā varbūt šķiet paviršs, jo sēj, bet nezina, kur sēkla krīt, sēj bez skaidrības, vai sēkla nesīs augļus. Bet Jēzus aprakstīja ainas, kas bija saviem klausītājiem pazīstamas. Galilejas apstākļos, kur zeme bija reizē kalnaina un akmeņaina, sējējs sēja bez aršanas. Sējējs ļāva sēklai krist, kur pagadās. Kokgriezuma ilustrācijā redzam kā reformācijas laika lielmeistars Albrehts Dīrers no līdzības radījis konkrētu tēlu, kam vizmo cauri ne tikai mūsu rūpes un cerības,

bet arī Dieva brīdinājumi un izaicinājumi. Līdzībā Jēzus pasvītro, ka ne visa sēkla nes augļus, bet, ka sēkla, kas uzaug un nobriest, nes bagātīgus, pat brīnumainus augļus.

Nav grūti redzēt ciešo radniecību starp sējēja sēšanu un misiju ļaudis aicināt Dieva valstībā. Jēzus ceļoja no vietas uz vietu Galilejā. Jēzus nerunāja tikai ar piekritējiem. Jēzus uzrunāja itin visus, jaunus un vecus, bagātus un nabagus, dievbijīgus ļaudis un grēciniekus. Jēzus bija kā sējējs, kas savu sēklu izkaisīja, kur vien iedams. Jēzus zināja, ka cilvēki viņa vārdiem atsaucās ļoti atšķirīgi. Kādi kļuva par mācekļiem. Bet Jēzus vārdi citus sanikvoja. Kādi viņu noraidīs, kļūs par viņa pretiniekiem. Jēzus arī zināja, ka pat tie, kas pūlī sajūsmināti ar viņa vārdiem aizraujas, vēlāk pārbaudījumos ticībā nepastāvēs. Bet Jēzus arī zināja, ka būs tādi, kas viņa vārdos atradīs jaunu pamatu turpmākai dzīvei.

Kad pirms apmēram desmit gadiem šo līdzību pārdomāju, izjūtu identifikāciju ne ar sējēju, bet ar sēklu. Kā sprediķa dziesmā dziedam par graudu, kas "kas zemē grimst, pēc jauna tēla dzimst". Uz šo izpratni aicina Jēzus vārdi par krusta ceļa nozīmi: "Ja kviešu grauds nekrīt zemē un nemirst, tas paliek viens, bet, ja mirst, tas nes daudz augļu." Ja paši esam sēkla, ko Jēzus sēj, pašu pūles nav noteicošais. Noteicošais ir Dieva darbs mūsos. Kad pie Dieva griežamies ar sirds lūgšanu, mēs "mirstam sev, lai dzīvotu Dievam". Kad lūdzam, "Tavs prāts, lai notiek, kā debesīs, tā arī virs zemes", piebiedrojamies Kristus Ģetzamenes dārza piedzīvojumam. Kad pārbaudījumu stundās pie Dieva griežamies, Jēzus līdzības stiprināti, uzdrošināties cerēt, ka mirstot sev, modīsimies ar Dievu tuvāk saliedēti, ar atjaunotu Dieva tēlu un līdzību mūsos.

Bet tagad atkal ieklausoties līdzībā, sevi vairāk saredzu kā zemi, kurā sēkla krīt. (Te varu ieminēties, ka Teodors Zeltiņš reiz uzrakstīja dzejoli, par bērnu, kas gribēja būt "zeme", jo viņš bija mani pārklauts. Liekas, ka dzejnieks iedomājās, ka bērns vēlās būt zemes lode. Īstenība viņam stāstīju, ka gribu būt zemnieks.) Jēzus līdzība prasa, kāda zeme tu esi? Ja Dieva vārda sēkla mūsu sirdīs iesakņojas, Dieva žēlastībā esam "labā zeme", kas spēj nest daudz augļu.

Tā drīkstam cerēt, vienalga kurā dzīves posmā neatrodami, ka līdzības solījumi par "seklu, kas krita labā zemē" attiecas uz mums un mūsu saimi: "Bet cita krita labā zemē un nesa augļus, kas uzdīga un augtin auga, un nesa augļus trīsdesmitkārtīgi, sešdesmitkārtīgi un simtkārtīgi." Un, kad mūsu sēšanas un ražas ievākšanas dienas šai saulē būs izdzīvotas, ceram uz mūžīgas dzīvības ražu, kur "sēta top dabīga miesa, uzmodināta garīga miesa". Āmen. *māc. Laris Saliņš*

Rikoties un nerimt - Redzi, visu Es daru jaunu. (Jāņa atklāsme 21:5)

LELBPasaulē gadgrāmatas Austrumu apgabala ziņojums

Dalībnieki Austrumu apgabala konferencē Priedainē

LELBA virtuālajā sinodē 2021. gadā man uzticēja posmu, kurā pārrunājām, ko iemācīsimies no pandēmijas pārbaudījumiem. Uzdevu jautājumu: “Kas augšāmcelsies no mēra kapa?” Austrumu apgabals atjaunoja kopīgo klātienes darbību ar apgabala konferenci 2023. gada 22. aprīlī. Draudzes liecināja, ka pandēmija nebija beigas. Pēc grūtībām nāk jauns sākums – Dievs savā žēlastībā turpina “visu darīt jaunu”.

Konference notika Ņudžersijas Latviešu biedrības namā “Priedaine”, Freehold, NJ. Piedalījās 18 balsstiesīgi delegāti. Visiem bija iespēja stāstīt par darbību, grūtībām un to pārvarēšanu savās draudzēs. Konferencē izskanēja novērojums, ka turpmāk izmantosim pandēmijas laikā gūtās iemaņas Zoom platformā, kā arī tagad cenšamies atgriezties klātienes formātā. Šāda veida hibrīddarbība saglabāsies arī turpmāk. Draudžu darbība atšķiras ar spējām un resursiem. Cilvēku resursi kļūst arvien mazāki. Patīkams pārsteigums bija lielā atsauce ziedojumu vākšanai Ukrainas atbalstam. Turpinām atbalstīt Ukrainu arī tagad.

Ņujorkas draudze informēja, ka 2024. gada oktobrī mācītājs Laris Saliņš dosies pensijā. Saasināsies draudzes garīgās aprūpes jautājums. Draudze izveidojusi komiteju, kas risinās šo jautājumu. Draudzei pieder trīs īpašumi, kuru apsaimniekošana kļūst arvien grūtāka. Dievkalpojumi notiek abos draudzes dievnamos, reizi mēnesī divās īrētos dievnamos un vasarā nometnes lauku īpašumā. Draudzei ir skolas, kas sestdienās tiek

Ņudžersijā un Jonkeros.

Mančesteras draudze tagad “īrē” savu veco baznīcu bez maksas. Dievkalpojumus notur prāvests Igors Safins. Dievkalpojumus apmeklē apmēram 12 cilvēku, ieskaitot Vilimantikas draudzes locekļus, kas nu pievienojušies Mančesterai.

Ņubransvikas un Leikvudas draudze 2019. gadā pārdeva savu dievnamu un pandēmijas laikā pārcēlās uz Ņudžersijas Latviešu biedrības namu “Priedaine”. Kopš 2022. gada marta dievkalpojumi notiek jaunizbūvētajā kapelā (kādreizējās muzeja telpās).

Dievkalpojumi notiek divas vai vairākas reizes mēnesī (ja ir speciāli notikumi). Tiem, kas brauc no “Putnu ciema”, ir sagādāts transports. Pēc dievkalpojuma tiek pasniegtas pusdienas, un cilvēki ir priecīgi vēl kopā pakavēties.

Filadelfijas Sv. Jāņa draudzē dievkalpojumi notiek gandrīz katru svētdienu mācītājas Gijas Galiņas vadībā. Damu komiteja rūpējas par pusdienām. Svētdienas skolā ir septiņi bērni. Šī gada 22. oktobrī draudze atzīmēs savu 130. jubileju.

Bostonas Trimdas draudze un prāvests Igors Safins pēdējo gadu laikā piedzīvojuši vairākus pārbaudījumus gan saistībā ar prāvesta vīzas statusu un draudzes legālām prasībām pret valsti, gan ugunsgrēku dēļ draudzes īpašumā. Dievkalpojumus apmeklē apmēram 15 cilvēki. Prāvests gatavo arī audio svētbrīžus, kurus klausās apmēram 40 ļaudis. Katru svētdienu pēc dievkalpojuma ir kafijas galds. Bostonas Džamaikpleinas Trīsvienības draudze notur dievkalpojumus divas reizes mēnesī, kurus vada prāvests Safins.

Vašingtonā draudze lielā mērā ir arī sabiedriskais centrs. Pandēmijas laikā ir notikusi dabīga nomaņa uz gados jaunākiem valdes locekļiem. Kopumā jaunākie cilvēki reizēm apmeklē dievkalpojumus, bet draudzē neiesaistās. Dievkalpojumus regulāri apmeklē apmēram 20–25 cilvēki. Darbojas skoliņa. Ir daudz mazāko bērnu “Zaķīšu” grupā, bet tikai četras ģimenes pieder draudzei. Ir grūtības atrast telpu saimnieku. Trešdienās notiek rīta lūgšana Zoom platformā, kurā piedalās ap 15 cilvēku.

Konferenci apmeklēja un uzrunāja LELBA Pārvaldes priekšniece, prāveste Anita Vārsberga Pāža. Neklātienē uzrunu teica LELBP archibīskape Lauma Zušēvica, kas arī konferences noslēguma dievkalpojumā virtuāli sprediķoja (uz liela ekrāna). Paldies “Priedaines” Jānim Grigalinovičam-Lejam, kas tehnoloģiski veiksmīgi izkārtēja konferences hibrīdvariantu.

Konference ievēlēja mācītāju Igoru Safinu par apgabala prāvestu. Prāvesta amatā ieviešana notiks 1. oktobrī Bostonas Trimdas draudzē. Mācītāja Gija Galiņa būs prāvesta vietniece. Vilnis Ore turpinās būt apgabala kasieris. Ruta Ore būs apgabala laju pārstāve LELBPa Virsvaldē. Paldies Ievai Pušmucānei, kas bija konferences sekretāre. Paldies Ņujorkas draudzes priekšniecei Dainai Lazdiņai, kas veica daudzus konferences priekšdarbus. Pēc konferences pienāca

Apgabala vadība: Ruta Ore, prāvests Igors Safīns, mācītāja Gija Galiņa, Vilnis Ore

laba ziņa, ka mūžībā aizgājušā Guntara Geduļa vietā mācītāja Sandra Rozenberga-Saavedra būs LELBA Austruma apgabala referente Dienvidamerikā.

māc. Laris Saliņš, bijušais prāvesta vietas izpildītājs

REBEKA – Bībeles stunda

Rebekas stāsts ir aprakstīts vismaz četrās nodaļās Pirmā Mozus grāmatā. Mēs apskatīsim Rebekas lomu Ēsava un Jēkaba stāstā.

Rebeka ir Ābrahāma izmeklētā līgava savam dēlam Īzakam no Ābrahāma cilts. Īzaks mīl Rebeku kaut tā ir neauglīga, bet pēc desmit laulības gadiem, Dievs uzklausa Īzaka lūgšanas un Rebeka kļūst grūta. Rebeka griežas pie Dieva lūgšanā, jo grūtniecība ir sāpīga.

Dievs viņai saka: “Tavās miesās ir divas tautas, no tava klepja nošķirsies divas ciltis, cits par citu būs stiprāka, un vecākais kalpos jaunākajam.” (1. Moz. 25:23). Dvēņi nedod Rebekai mieru, jo dēli cīkstas viņas miesās. Cīkstēšanās turpinās pat dzemdībās, kad Jēkabs sakampj Ēsava papēdi. Īzaks mīl savu pirmdzimto Ēsavu, kurš piedzima sarkans kā spalvainā kažokā bet Rebeka mīl gludo Jāzepu. Zēni aug vecāku gādībā. Ēsavs ir mednieks un lauku vīrs, bet Jēkabs māju cilvēks, kurš mājo teltīs.

Kādu dienu Ēsavs pārnāk noguris un izsalcis no medībām un redz, ka brālis vāra garšīgu viru. Viņš prasa brālim “Dod man rīt no šī sarkani sarkanā

viruma, jo esmu pavisam bez spēka!” (1. Moz. 25:30) Jēkabs atbild: “Pārdod man vispirms savu pirmdzimtību”. (1. Moz. 25:31) Jēkabs iedod viņam

lēcu zupu, maizi un ūdeni padzerties. Vājības

momentā pirmdzimtība tiek nodota Jēkabam.

Kad Īzaks bija palicis vecs un acis duļķainas un viņš vairs neredzēja, viņš piesauca Ēsavu, lai tas iet medībās un pagatavo gar-

dumu, kas tam tīk. Kad būs paēdis, viņš svētīs Ēsavu. Rebeka no tālienes noklausās šo sarunu un steidzās to izstāstīt savam mīlulim Jēkabam. Viņa zina, kas Īzakam garšo un kas tam iet pie sirds. Tā liek Jēkabam paņemt divus labus kazlēnus un viņa tos pagatavos kā gardumu tēvam. Bet ar to vēl nepietiek. Jēkabs bažās, ka tikai ar gardu ēdienu nevarēs piemānīt tēvu, kaut tas vairs nav redzīgs. Brālis ir spalvainš, bet viņš ir gluds. Jēkabs ar šo viltību negrib tēvu nokaitināt un saņemt viņa lāstu. Bet Rebeka ir sievietē ar izdomu un plānu. Viltības turpinās. Rebeka paņem sava vecākā dēla Ēsava labākās drānas un pārgērbj savu jaunāko dēlu Jēkabu.

Bībeles stundas dalībnieki Jonkeru baznīcā

Viņa rokām un gludajam kaklam Rebeka aplik kazlēnu ādas. Kad Īzaks būs pāēdis, Jāzeps saņems svētību.

Viņš iet pie sava tēva un piedāvā sagatavoto ēdienu. Īzaks jautā: "...kurš no maniem dēliem tu esi?" (1. Moz. 27:18) Jēkabs atbild: "Es esmu Ēsavs, tavs pirmdzimtais, es izdarīju, ko tu man teici! Celies, sēdi un ēd manu medījumu, lai tu vari mani svētīt." (1. Moz. 27:19) Īzaks šaubas, ka viss tik ātri ir noticis bet Jāzeps viņu drošina, ka pats Dievs ir veicinājis medības.

"Panāc šurp mans dēls, lai es varētu Tev aptaustīt, vai Tu esi mans dēls Ēsavs vai nē." (1. Moz.27:21) Īzaks saprot cik nozīmīga ir viņa svētība, jo tā apzīmogo un apstiprina saņēmēju. Tas nosaka viņa personīgo un cilts nākotni un labklājību. Balss izliekas pēc Jēkaba, bet rokas pēc Ēsava. Drēbes ož pēc Ēsava. Jēkabs tēvu skūpst lai to drošinātu, ka viņš ir vecākais brālis. Svētības vārdi tiek doti. "Lai Dievs tev dod no debesu rāsas un zemes leknuma un daudz maizes un vīna! Tev vergos tautas, un tev klanīsies ciltis! Tu būs valdnieks saviem brāļiem un tev klanīsies tavas mātes dēli! Kas tevi nolād – tas nolādēts, kas tevi svētī – tas svētīts!" (1. Moz. 27:28-29) Spēcīgi vārdi.

Jēkabs aiziet no tēva ar ilgi iekāroto svētību. Mūsu dienās tas būtu, it ka mēs būtu galvenie testamenta novēlējuma saņēmēji. Ēsavs atgriežas no medībām, sagatavo tēvam mielastu un iet pie Īzaka saņemt sagaidīto svētību, bet ir par vēlu. Testamenta novēlējums ir jau izdalīts. Brālis viņu atkal ir piemānījis. Tas sašutumā un izmisumā tomēr lūdz no Īzaka svētību bet tas vairs nav iespējams! "Bez zemes leknuma būs tavs mitekļis un bez debesu rāsas no augšienes. No sava zobena tu dzīvosī, un savam brālim

tu kalposi, bet, ka tu sadumposies, tu norausi viņa jūgu no sava kakla." (1. Moz. 27:39-40) Tas izklausās gandrīz kā lāsts no tēva. Ēsavs ienīst Jēkabu svētības dēļ un zvēr nokaut brāli pēc Īzaka nāves. Jēkabs bēg no brāļa dusmām pie Rebekas brāļa Lābana.

Kāpēc Rebeka, būdama māte, tā rīkojas? No pirmās dienas viņa izvēlās lolot Jēkabu un ne Ēsavu. Kāpēc viņa ceļ naidu starp brāļiem? Rebeka zina, un Bībeles teksta vārdi apstiprina, ka Ēsavs ir vecākais, pirmdzimtais un Jēkabs jaunākais. Vai Rebeka atceras Dieva teikto, ka vecākais kalpos jaunākam un vēlas izpildīt Dieva gribu jeb viņa grib ar viltu izeinīt Jēkabam nozīmīgu vietu pasaulē? Viņas domās Ēsavs nav cienīgs saņemt pirmdzimtības tiesības, jo ir tās atdevis Jēkabam par lētu cenu – bļodu zupas.

Re, man tāpat jāmirst, tad kam man šī pirmdzimtība?!" (1. Moz. 25:33) Ēsavs nicina savu pirmdzimtību, iespēju būt par ģimenes galvu, viņa tiesības uz mantu un īpašumu. Rebekai par savu līdzdalību viltībā nākas ciest, jo viņas mīļajam dēlam ir jānododas prom no mājām.

Jautājums paliek: vai Rebeka ir Dieva instruments šajā stāstā; jeb Dievs izmanto mūsu kļūdas, lai Viņa prāts piepildītos? Vai Jēkabam vispār būt ienācis prātā tēvu pievilt un brāli apšmakt bez Rebekas starpniecības? Ēsavs pats deva Jēkabam iespēju atņemt pirmdzimtības tiesības. Tur nebija iepriekš sagatavota plāna. Ebreji uzskata Rebeku par taisnīgu sievu, kura izpilda Dieva nodomus. Es, kā māte, nesaprotu šādu rīcību, kas izceļ vienu bērnu pār otru. Kādas ir jūsu domas?

Bībeles stunda *Baibas Kļaviņas* vadībā

Ļudžersijas latviešu skolas 50. izlaidums

Skola - tas nav nams.

Skola - gaišais debess jums.

Šodien mums,

Rītdien jums

Un pēc gadiem

Visiem, visiem mums.

/Līvija Liepdruviene/

Ļudžersijas latviešu skola svinīgi noslēdza savu mācību gadu 2023. gada 3. jūnijā, absolventu vecāku sarūpētiem, krāšņiem ziediem rotātā un vienmēr mūs laipni sagaidošā Ļudžersijas latviešu biedrībā "Priekšdaine". Ļudžersijas skola ir vērusi savas durvis mūsu apkārtnes latviešu bērniem jau 71 gadu un šogad svinēja skolas 50. Izlaidumu, pasniedzot apliecības šī gada absolventiem: Evai Brūverei, Ellai Gulbei, Kristapam Lazdam, Robertam Mitenbergam un Tālvāldiem Spanier.

Mācītājs Juris Saivars atklāja izlaidumu ar svētbriņķi, ko kuplīnāju mūsu mūziķes Gunas Panteles skanīgais un izjustais vijoles pavadījums. Skolas pārzīnes Māra Lazda un Līvija Medne savā uzrunā uzsvēra, ka latviešu skolu veido ikviens no klātesošajiem – skolēni, skolotājas, mācītājs, vecāki, atbalstītāji. Skolas mērķis, sadarbojoties un sastrādājoties kopā kā vienai saimei, ir panākt ko īpašu: saiti ar mūsu tautu, mūsu tradīcijām, mūsu senčiem un ģimeni. Viņas atzīmēja, ka latviešu skolā piedzīvotais caurvijas mūsu ikdienas dzīvei, un izteica cerību, ka latviešu skolā gūtais būs starp tām vērtībām, ko ikviens skolēns nesīs sev tālāk dzīvē līdz un kas arī kalpos kā vadugunis mūsu absolventu nākotnes mērķiem.

Absolventu klase bija lūgusi savu bērnodārza un 4. klases skolotāju Kristīnu Rathodi sniegt īpašo izlaiduma uzrunu. Viņa to iesāka, stāstīdama pasaku

par pieciem īpaši paklausīgiem zaķīšiem, kas darīji ik visu, ko vecāki un skolotāji lūdza. Šīs pasakas un piedzīvotās realitātes atšķirības un paralēles izraisīja nostalgijas, prieka un paveikta darba sajūtu, klausoties kopā piedzīvotā un pārdzīvotā atmiņu stāstos un katra absolventa senāku domrakstu izvilkumos. Skolotāja Ilona Ozoliņa-Čiu ir bijusi absolventu klases audzinātāja pēdējos divus mācību gadus, kas ļāvis viņai patiesi iepazīt šos jauniešus, kas īpaši pēdējā mācību gada saliedējās, kā klase, pašiem saglabājot savas individuāli atšķirīgās personības. Viņas aicinājums un izaicinājums saviem absolventiem bija katram atrast to vienu lietu savas latviskās pasaules ietvaros, kas viņus patiesi uzrunā, lai lietu to par pamatu savai turpmākai saistībai ar latviešu sabiedrību, lai kur viņus tālākie dzīves ceļi vestu.

Absolventu pašu uzruna izlaiduma dienā ir īpaši gaidīta, jo tā daudziem ir pirmā reize dalīties savās atziņās plašākas latviešu sabiedrības priekšā. Arī šogad neizpalika “sūdžības” par piektdienas vakara un sestdienas rīta cīņām un izaicinājumiem, par mājas darbu kaudzi un izpalikušajiem brīvajiem brīžiem. Klātesošajiem prieku sagādāja absolventu atmiņas par kopā, skolas saimē svinētajiem svētkiem, par skolas tradīcijām, dažas no kurām tagad ir dziļi iesakņojušās jauniešos, par izveidotajām draudzībām, kas balstās uz kopā piedzīvoto darbu un nedarbu atmiņām, kam tagad būs jābūt par vienu no stūrakmeņiem tālākai dalībai latviešu sabiedrībā.

Klases audzinātājai Ilonai Ozoliņai-Čiu, skolas pārzinēm un skolotājiem pievienojās vairāki mūsu latviešu sabiedrības organizāciju pārstāvji, kas turpina dāsni atbalstīt skolu un šoreiz sirsnīgi sveica mūsu absolventus: Daina Lazdiņa no Ņujorkas draudzes, Ilze Baidiņa no Ņubrunsvikas-Leikvudas draudzes, Brigita Rumpētere no Ņudžersijas kredītsabiedrības, Gunta Čiga no Ņudžersijas novada, Linda Zālīte no ALAs valdes, Jānis Bungs no skautu & gaidu vienības un Sarmīte Leja-Grigaliničiņa no Priedaines. Jānis Bungs, Ņudžersijas novada Nākotnes fonda vārdā, pasniedza absolventiem balvas par akadēmiskajiem sasniegumiem: labākā skolēna balvu par izcilām sekmēm nopelnīja Tālvāldis Spanier un otru balvu par teicamām sekmēm saņēma Ella Gulbe.

Šoreiz īpaši sirsnīgi izskanēja absolventu klases vecāku Joe Spanier un Ginta Gulbja uzrunas. Spanier kungs runāja kā vecāku pārstāvis, kurš ticis iemests šajā latviskajā vidē un sabiedrībā. Ar patiesu cieņu un uzslavu gan jāpiemin, ka viņš pats arī ir

iemācījies latviski un var ar visiem brīvi sarunāties. Šoreiz gan viņš uzsvēra visas tās lietas, ko dod tikai latviešu sestdienas skolas izglītība: dzejoļu mācīšanās un gatavošanās biļešu eksāmeniem, kas māca mācīties; uzstāšanās svētkos, teātra spēlēšana ar iejušanos dažādās lomās, kas māca teju tālākās profesionālās iemaņas runāt un pārliecinoši izteikties cilvēku priekšā; dziedāšana skolas korī, kas ļauj baudīt citiem dotā prieka sajūtu; tautas deju stundas, kas bez soļu un koordinācijas veicināšanas māca arī cilvēcīgās saskarsmes spējas. Un, protams, latviešu valodas, kultūras, vēstures un tradīciju zināšanas, ar humoru pieminot, ka daudzi ar latviskajiem vārdiem, kas svešāki angļiskai mēlei, var tagad ar lepnumu ne tikai skaidrot sava vārda etnisko izcelsmi, bet pārliecinoši atbildēt “jā!” – es runāju latviski!

"Ko sēsi, to pļausi" - ar šo latviešu parunu vecāku padomes priekšniece un skolotāja Sigita Gulbe iesāka savu uzrunu mācību gada sākumā, un, to noslēdzot, atgriezās pie šī mūsu tautas sakāmvārda. Viņa atgādināja, ka lai no sēšanas nokļūtu līdz pļaušanai, ir ļoti daudz jāpaveic. Viņa pateicās visiem kopējiem, ravētājiem un laistītājiem, kas pielika savu artavu, lai mums būtu skaista raža.

Skolas izlaidumam ir savas skaistās tradīcijas, kas bagātina, kuplina un iedvesmo, un tās arī neizpalika šoreiz. Absolventu bērnības bilžu filmiņa ne vienam vien sariesa asaras acīs; skolotāju dziesmas sveiciens atgādināja par sava ieguldītā darba nozīmi; absolventu dejas ļāva visiem priecāties par veiklo dejas soli; kopā sadziedāšanas ar skolas koklētāju ansambli radīja brīnišķīgu kopības sajūtu. Tomēr skaistākās, tieši izlaiduma, tradīcijas saistās ar mūsu skolas karogu. Absolventu klase piestiprināja savu izvēlēto klases nozīmīti pie skolas karoga kāta, tā iekļot paliekošo zīmi skolas vēsturē. Absolventu klases pēdējais

Absolventi uz šūpolēm: Eva Brūvere, Kristaps Lazda, Roberts Mitenbergs, Tālvāldis Spanier, Ella Gulbe

uzdevums ir skolas karoga svinīga nodošana nākamajai absolventu klasei ar Jāņa Jaunsudrabiņa vārdiem no esejas "Piemini, Latvijū!". Šoreiz šis uzdevums tika uzticēts Tālivaldim Spanier, kas klases vārdā karogu nodeva nākamās absolventu klases pārstāvei Katrīnai Beltiņai.

Ņudzersijas latviešu skolā aizvadīts vēl viens sekmīgs mācību gads un izskanējis krāšņs 50.

izlaidums. Ceram, ka gadu gaitā izveidojušās draudzības kļūs par pamatu tālākai izglītībai un darbībai latviešu sabiedrībā, lai kur mūsu skolas absolventu dzīves gaitas vestu. Ļoti ceram, ka papildus valodas un akadēmiskām zināšanām, ikviens no skolēniem un absolventiem dziļāk izjuta savu piederību mūsu skolas saimei, mūsu latviešu sabiedrībai, mūsu latviskajām saknēm.

Līvija Medne

Ņudzersijas latviešu skola iesāk jauno mācību gadu

Visi sestdienu rīti ir īpaši, bet daži ir īpašāki par citiem. Zilajiem skolas krekliņiem zibinoties pa Vestfīldas baznīcas koridoriem un skolas veidlapām čaukstot, 9. septembris versmaini un no sirds atrāva jaunā skolas gada durvis vaļā.

Kad skolotājas ar savām klasēm bija pārrunājušas spilgtākos vasaras piedzīvojumus un klases svarīgākos uzvedības un uzcītības noteikumus, visa skolas saime pārziņu Līvijas Mednes un Māras Lazdas vadībā satikās baznīcā uz skolas gada atklāšanu. Tā aizsākās ar tradicionālo Latvijas valsts karoga ienešanu, kas ir pirmais 8. klases oficiālais uzdevums.

Pēc tam mācītājs Juris Saivars, uzrunājot klātesošos, dalījās ar savu 20+ gadu pieredzi latviešu skolas dzīvē un solīja, ka mums priekšā ir aizraujošs gads, kurā būs kopā gan priekos, gan bēdās.

Arī pārzīnes laipni aicināja skolēnus ar prieku mesties skolas gadā, pateicās gan latviski runājošajiem vecākiem, gan tiem, kuri vēl tikai cenšas apgūt latviešu valodu, par neizsīkstošo atbalstu un mīlestību latviešu valodas un kultūras uzturēšanā un veicināšanā. Pārzīne Līvija Medne atgādināja, ka jūnija izlaidumā galvenais vārds bija 'uzvara', bet tagad tas bija 'kamols' - ar tumši sarkana kamola palīdzību viņas "satina" visu kuplo skolas saimi kopā, lai visi sajustu, cik stipri un cik vienoti esam savā vēlmē būt latviski un runāt latviešu valodā.

Vecāku padomes priekšsēdētāja Laura Vilsone-Meixner savā uzrunā skolai novēlēja, lai šis gads mums būtu tāds pats kā Latvijas basketbola komandai, kas pasaules čempionātā ir spēlējusi fenomenāli, ir ticējusi sev, sadarbojusies un sastrādājusies kopā. Lai šis skolas gads parāda, ka arī skolas saime ir kā komanda, kas, kopīgi darbojoties, var sasniegt gan lielus

mērķus, gan pārsteidzošus brīnumus!

Visi skola arī apsveica ilggadējo latviešu skolas skolotāju Lailu Medni ar konkursā "Zelta pūka" iegūto apbalvojumu kategorijā "Liepa"- diasporas skolotājs, kurš ir izcils un neatlaidīgs latvisko tradīciju sargātājs un turpinātājs. Skolotājas Kristīna Rathode un Jana Anča-Tetere šovasar saņēmušas LU apliecības par veiksmīgu diasporas tālmācības izglītības programmas "Latviešu valodas kā svešvalodas skolotājs" pabeigšanu.

Pēc svinīgās atklāšanas ceremonijas, kopīgās fotografēšanās un divām mācību stundām, visi patvērās no karstās pēcpusdienas tveices vēsajā baznīcas pagrabstāvā, lai kopīgi izskatītu krāsaino vasaras piedzīvojumu fotogrāfijas, apsveiktu kuplo vasaras gaviļnieku pulku un baudītu saldējumu ar atkalsatikšanās un vasaras garšu. Lai 2023./2024. mācību gads ir tikpat sparīgs un dzīvīgs kā gavīles pirmās skolas dienas beigās!

Ilona Ozoliņa-Čiu 7.klases skolotāja

Pirmā skolas diena Ņudzersijas skolā

Prezidents Edgars Rinkēvičs uzrunā skolu

Man ir tas prieks šinī tik īpašajā brīdī prezentēt Ņujorkas Latviešu skolu. Man gadījās ar pirmklasnieku braukt pāri Hudsonupes. Uz manu jautājumu “Kas tā par upi?” – mazais latviešu skolas zēns atbildēja: “Mūsu mīļā Daugava.” Kādi ir šim Daugavas fenomenam cēloņi un kādas sekas?

Mēs skolā mācam tēvzemes mācību, literatūru, vēsturi, ģeogrāfiju, tautas deju, dziesmas, ticības mācību. Mūsu cerība ir redzēt skolniekus kā atbildīgus, cieņpilniem jauniešus, kuriem interese par Latviju kļūst par ikdienu un Latvijas mīlestība - neatņemama dzīves sastāvdaļa.

Skolā, reizi nedēļā, uz 6 intensīvām stundām

sabrauc gandrīz 40 skolnieki. Skolēni ir dažādi: - Lelde un Noelani, Hudsons un Dzinatars, Milo un Jānis; - trimdas trešās paaudze un jaunatbraucēji; - tie kuri ir piedzimuši ar latviešu šūpuļdziesmām un skolēni, kuri ir gatavi mācīties valodu no paša sākuma.

Jaunāko skolnieci Zaigu atveda iešūpot Liendienās jau 5 mēnešu vecumā. Entuziastiskā vecāku enerģija ir nenovērtējama. Bērnu vecāki ir skolas stūrakmeņi.

Skolas raksturu veido mūsu sirdssiltie, lieliskie skolotāji. Ikdienu finansisti, zinātnieki, mediķi un juristi, aktiermākslas studenti, gatavi augt kopā ar skolēniem.

Ņujorkas Latviešu skolas pamats balstās uz trim enkuriem, kuriem visiem esam bezgala pateicīgi. Pirmais ir saknes, tā ir mūsu Ņujorkas ev. lut. latviešu draudze. Pārmantotība, skolas telpas, ziedošs ķirsis, klasiķu gleznas, siltums, finaciāls atbalsts. Otrs valis ALA izglītības pārvaldē un Amerikas latviešu sabiedrības organizācijas. Mācību vadlīnijas, sistematizēti valodas līmeņu pārbaudījumi, sadarbība, kopā radīšanas prieks. Trešais - ir Latvijas valsts. Mācību grāmatas, tehniskais atbalsts, tautastērpi. Sadarbība, Spēks. Mīlestības avots.

Mēs Ņujorkas latviešu skola sevi izjūtam kā vietējo latviskās kultūras centru, kur pagātnes dimensija sastopas ar nākotni: - Eda vecmāmiņas Trīs zvaigžņu ordeņa pasniegšanas ceremonija; - Kami vecvecmāmiņai simtgade; - mēs, rīkojam starptautisku akciju “Simts apsveikuma vēstules Vijai Vētrai” un skolā svinam leģendārās mākslinieces simtgadi; - mēs iepazīstam slavenības, ka Latvijas vārdu Ņujorkā spodrina un izveidojam filmu “Ņujorkā Latviju meklējot”. Mēs svinam gadskārtu svētkus. Ziemassvētkos mūsu bērni pārtop par mīlestības, bišu, hokeja draudzības un

Prezidents ar skolu un skolotājiem, pārzine Līga Balode prezidentam pa kreisi

MIERA eņģeļiem. Sirdīs un rīcībā esam kopā ar Ukrainas uzvaru: mēs nesam skolas karogu protesta mītiņos, dziedam ukraiņu šūpuļdziesmas, ziedojam. MĒS ESAM LAIMĪGI, ka mūsu latviešu bērni droši un brīvi var uzstāties Latvijas valsts Neatkarības svinībās.

Mūsu mazam Vilnim bija sapnis uzvarēt olimpiāde, lai tur skanētu himna. Un mēs zinām, kuru himnu viņš domāja. Himnas fenomens, iepriekš minētais Daugavas fenomens, - vai mēs pieaugušie maz zinām kāds pasaules modelis ir viena maza diasporas Latviešu skola skolnieka galvā? Bet mēs daudzi klātesošie zinām

sajūtu, cik lepmi un priecīgi esam, - kad lasām, piem. Ellas esejā "Dziesmusvētkos es jūtos laimīga latviete, jo turpinu nest mūsu tautas, pirms pusotra gadsimta aizsākto, tradīciju." -vai arī, kad visa 8 klase, pēc iepazīšanās ar Atmodas notikumiem, sevi projicē nevis kā skatītāji no malas, bet kā tieši Atmodas mantinieki.

Un mēs zinām, ka mēs, Ņujorkas latviešu skola 70-gadu pastāvēšanas laikā esam bijuši un ceram būt jauno talantu kaltuve, kas ir devusi un dos dažādu jomu profesionālus, kuri nes līdzīgu latvisko vērtību sistēmu un kalpo Latvijai. *Līga Balode, Ņujorkas skolas pārzine*

Jumelītis Salas baznīcā

"Dziedāsim vai dejosim?", "Kādu deju dejojām?", "Skaties, te skrien" (nevis dejo tecīsolī) - tās ir tikai dažas no replikām, ko Ņujorkas Jumalītes dejojāji dzirdēja neskaitāmas reizes 22. un 23. aprīlī Salas baznīcas saviesību zālē, kur Jānis Purviņš novadīja latviešu skatuviskā tautas dejas meistarklasi.

Jumalieši šo tikšanos gaidīja ilgi ar nepacietību un satraukumu sirdī. Kā nekā mēs esam jauna, nepilnus divus gadus veca deju grupa, un šī ir pirmā reize, ne tikai kad piedalīsimies Dziesmu un deju svētkos Latvijā, bet arī, kad diasporas tautas deju virsvadītājs, horeogrāfs un TDA "Līgo" mākslinieciskais vadītājs Jānis Purviņš apmeklēs Ņujorku. Un te nu viņš pie mums stāv - stalts ar atturīgi tiešu acu skatu, labestīgu, bet prasīgu balss tembru un viņnaini plīvojošiem matiem, kas saņemti astē.

Divas dienas mums bija nenovērtējama iespēja apgūt latviešu skatuviskā tautas dejas pamatus un mazu daļu no bagātās latviešu tautas dejas hrestomātijas, kur ietilpst ne tikai pierastie gājiena solis,

tecīņš un skrējiena polka, bet arī desmitiem citu polku (piemēram, sīkā polka, tricīņpolka, trakā polka) un tādi interesanti soļi kā pamina un pankūciņa. Bet, galvenais, Jānis mūsu latviešu, puslatviešu un nezkautkādas daļas latviešu sirdīm lika ievibrēties vienā ritmā un toņkārtā, aizvedinot mūs pieskarties tam radīšanas un kopābūšanas savu sakņu apzināšanās brīnumam, kas tūkstošiem latviešus no pasaules malu malām saved kopā Dziesmu un deju svētkos.

Paldies Latvijas Kultūras ministrijai par šīs iespējas radīšanu, Ņujorkas draudzes Salas novadam, Dāmu komitejai un saimniekam Viesturam Mīķītim par laipno uzņemšanu viņu telpās, un Jumalītes vadītājām Mārai Zālītei, Kristīnei Ģigai un Dagmārai Lapiņai par lielo ieguldīto darbu. Vislielākais paldies Jānim Purviņam par vēlēšanos pie mums atbraukt, lai ar savu neizsīkstošo talantu un zināšanām mūs iedvesmotu turpināt šeit Ņujorkā iesākto latviešu tautas dejas lauciņu. *Ilze Frierson 2023. g. maijā*

Jumelītis pavasarī divas nedēļas nogales mēģināja Salas baznīcā. Jumelītis kā grupa apmeklēja dievkalpojumu.

Salas novada pikniks

Salas novads 10. septembrī atsāka rudens darbību ar dievkalpojumu un "pikniku", ko lietus dēļ noturēja baznīcas lejas zālē. Tagadējā Dāmu komitejas priekšniece, Kristīna Budkēvica, apsveica bijušo Dāmu komitejas priekšnieci, Ilzi Beiniķi, un arī māc. Lari Saliņu dzimšanas dienu zīmē ar puķēm un ar kliņģeri, ko Ilze Beiniķe pate bija cepusi.

Emīls Arjuna Majumdar dzimis 2019. gada 26. aprīlī, Trojā, Ņujorkā. Krustvecāki: Ērika Bībelniece, Māra Dajevska, Sachin Majumdar. **Liliana Saule Majumdara** dzimusi 2022. gada 21. aprīlī, Trojā, Ņujorkā. Krustvecāki: Sarah Calle, Veronica Majumdar, Aleks Aperāns Vecāki: Anna Aperāne un Zigurts Majumdar. Kristības Majumdāra mājās Slingerlands, Ņujorkā, 16. septembrī, māc. Laris Saliņš. (pa labi)

Svētības akti

Iesvētības

6. augustā Lauku īpašuma kalna svētnīcā mācītājs Saliņš iesvētīja **Anna Lynn Goss un Kelly Georgia Harris**. Anna un Kelly iesāka savas iesvētes mācības Manotojum nomētnē iepriekšējā vasarā, pa gadu turpināja Zoom neklātienē mācības, un savas mācības pabeidza atkal klātienē. Mācītājs Saliņš bija arī reiz kristījis Annu un Kelly.

Kristības

Kristiāns Joseph Rivera dzimis 2022. g. 24. jūnijā. Kristīts 2023. g. 17. jūnijā Lauku īpašuma kalna svētnīcā, mācītājs Laris Saliņš. Vecāki: Laura Nīgale Rivera un Christian J. Rivera. Krustvecāki: Andra M. Ērgle un Matthew J. Buckman. (pa kreisi)

	Salā	Jonkeros	Ņudžersijā	Citur
Oktobris – 2023				
Svētd. 1.	10:30 Saliņš, ar kristībām	10:30 Saivars		
Svētd. 8.	10:30 Saliņš	10:30 Saivars		
Svētd. 15.	10:30 Saliņš	10:30 Saivars		
Sestd. 21.				14:00 Saint John, Saliņš ¹
Svētd. 22.	10:30 Saliņš, seko Rudens sarīkojums ²	10:30 Baiba Kļaviņa	13:30 St. Andrew, Saivars	
Svētd. 29. Reformācija	10:30 Saliņš, ar dg	10:30 Saivars, ar dg, seko Bībeles stunda ³		
Novembris – 2023				
	Salā	Jonkeros	Ņudžersijā	Citur
Svētd. 5.	Nav dievkalpojuma	11:00 ērģeļu koncerts ⁴		
Sestd. 11.		13:30 kora koncerts ⁵		
Svētd. 12.	10:30 Saliņš	10:30 Saivars	13:30 St. Andrew, Valstsvētku dk, Saivars	
Sestd. 18.		Valstsvētku akts ⁶		
Svētd. 19.	10:30 Valstsvētku dk, Saliņš ⁷	10:30 Saivars		
Svētd. 26 Miruso piemiņa	10:30 Saliņš, ar dg	10:30 Saivars, ar dg, seko Bībeles stunda ³		

¹St. John's baznīca, 81 Chistopher St, New York NY.

²Salas baznīcas 22. oktobra dievk seko Rudens svētki ar Indras Avenas referātu par Voldemāra Avena gleznām. Būs siltas pusdienas un Avena gleznu izstāde un izsole.

³Jonkeru baznīcā Bībeles stundām seko siltas pusdienas.

⁴Jonkeru baznīcā 5. novembrī 11:00 amerikāņu ērģelnieka James D. Hicks "Baltijas ērģeļmūzikas koncerts". Svētbrīdis māc. Saivara vadībā. Ieeja: \$20, studentiem - \$10, bērniem - bez maksas. Kafijas galds. Rīko: Ņujorkas latviešu ev. lut. draudze, sadarbībā ar Latviešu kultūras biedrību TILTS.

⁵Jonkeru baznīcā sestdien, 11. novembrī, 13:30 Ņujorkas Daugavas vanagu Lāčplēša dienas sarīkojums. Dziedās Latvijas jauniešu koris *Kamēr*, kas ieguvis ievērojamas starptautiskas balvas. Ieejas maksa \$30. Bērniem līdz 13 gadu vecumam bez maksas, no 14-18 gadiem \$15.

⁶Jonkeru baznīcā sestdien, 18. novembrī Ņujorkas organizāciju padomes Valstsvētku akts.

⁷Salas baznīcas 19. novembra dievk seko ALA video programma par Latvijas 100 gadiem trimdas skatījumā.

Lūdzu piesakiet iesvētamos jauniešus mācītājam Saivaram vai Saliņam līdz Ziemsvētkiem.

Palīdzības fonda ziņojums

Paldies visiem kas ir ziedojuši drēbes un citas lietas palīdzībai Ukrainu bēgļiem Latvijā un Ukrainā. Esam aizsūtījuši apmēram 100 pakas.

Pašlaik lūdzu nevediet neko uz baznīcām un skolām. Gaidam no Ziedot LV ziņas kas vēl ir vajadzīgs. Kad akcija tiks atsākta tad ziņosim.

Pieņemam vēl finansiālu pabalstu. Ar to maksājam par sūtīšanu un pirkumiem, kā piemēram medikamentus, bindes, žņaugļus.

Ir grūti saprast, ka šis karš vēl turpinājās. Darīsim visu kas ir mūsu spēkos lai palīdzētu.

Sirsnībā, Māra Ziediņa Palīdzības fonda priekšiece

Mācītāji

Māc. Laris Saliņš 631-643-5297
 35 Beaumont Dr, Melville NY 11747
e-pasts: larisasalins@gmail.com cell 516-509-2224

Māc. Juris Saivars 732-868-9020
 188 Main St #1, South Bound Brook, NJ 08880
e-pasts: jsaivars@gmail.com cell 917-509-3464

KANCELEJA

4 Riga Lane, Melville NY 11747 631-253-3943
e-pasts: kanceleja@nydraudze.org

LAUKU ĪPAŠUMS

Latvian Church Camp, 518-589-6055
 231 Greenhill Rd, Elka Park NY 12427
 Lai sarunātu istabas Katskiļu nometnē, sūtiet epastu,
katskiluistabas@gmail.com.

DIEVKALPOJUMI

Jonkeros, draudzes baznīcā, 914-476-4787
 Valentine Ln & Leighton Ave, Yonkers NY 10705
 Pārziņi: **Raimonds un Irēne Januševics**

Longailendā, draudzes baznīcā 516-582-0409
 4 Riga Lane, Melville NY 11747
 Pārziņis: **Viesturs Miķītis**

Ņudžersijā, St. Andrew Lutheran Church,
 335 Reynolds Ave, Parsippany NJ 973-887-6713

Manhatenā St. John's Lutheran Church,
 81 Christopher St, New York, NY 10014

Katskiļos vasarā un citās vietās dievkalpojumi pēc
 īpaša norādījuma.

DRAUDZES SKOLAS no septembra līdz jūnijam

Jonkeros, sestdienās pl 9:15 - 1:45 Jonkeru baznīcā.

Ņudžersijā, First United Methodist Church Westfield,
 1 E Broad St, Westfield, NJ 07090

Latvian Evangelical Lutheran Church of New York
 4 Riga Lane
 Melville NY 11747-3406

Address Service Requested

NON PROFIT ORG U.S. POSTAGE PAID DEER PARK NY 11729 Permit No. 27
--